

PLÉBÁNIÁNK ESEMMÉNYEI

2015

Farsang

Minden naptári év első jelentős programja egyben a legvidámabb is: a farsang. Idén is sok-sok gyerek jött el és öltözött jelmezbe: volt köztünk Katica, Szakács, Lovag, Pöttyös Panni és Szent Erzsébet is. Sőt, a „helyi futballpálya érdekvédelmi szervezete” is megjelent, teszem hozzá: nem eredménytelenül, hiszen tavaszra gyönyörűen megújult a templomkert. A székfoglalás, a csokifeltekerés és a ping-pong labda fűjás mellett a célbadobós játék is osztatlan sikert aratott, talán azért is, mert aki betalált, az szaloncukrot nyert. Még Gábor atya és a szülők is megmérették magukat ebben a feladatban. Dávid és Góliát paródiáját Levente és Isti mutatta be, majd a hagyományos fánkevő verseny következett. Ismét nagyon ügyesen falták az édességet a gyerekek, amit aztán egy görög táncsal vezettünk le. Addig előkészült minden a várva-várt tombolához. A fődíj ezúttal is az ember nagyságú plüsskengurú volt, amit ezúttal Joubert Bence nyert meg. Sok-sok nevetés közepette töltöttük el ezt a vidám délutánt.

Kirándulás

A sok-sok évvel ezelőtti téli táborok hagyományát kissé felelevenítve határoztuk el, hogy februárban egy hosszú hétvégét együtt töltünk, elsősorban kirándulással, de persze sok-sok játékkal is. Kővári Ákos nagy túratapasztalatát hívtuk segítségül, és nagyon jól meg is szervezte számunkra ezt a februári hétvégét. Péntek este érkezünk meg nagyszerű szállásunkra, a Szobhoz közeli Napportára, ahol már ránk sötétedett az erdő, mire hátizsákjainkkal megrakodva megérkeztünk. Este hatalmasat játszottunk, majd másnap nekivágtunk az erdőnek.

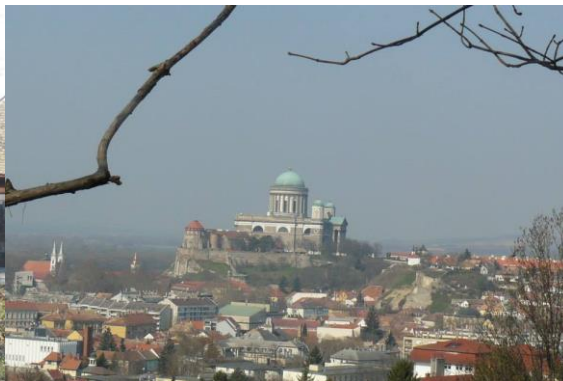

A téli táj gyönyörű látvány volt, noha a csúszós utak nehezítették a túrát. Nem kis fáradsággal feljutottunk a hegytetőre, ahol Ákos csúcscsokit osztott, és rendíthetetlen jókedvével bátorított minket. Hazafele bementünk a pálosok templomába, majd a szálláson Sándor atya mutatta be az előesti szentmisét. Így, ilyen kis körben különösen szépen és bensőségesen tudtuk átélni a misztériumot.

A vacsora után hulla fáradtan még játszottunk egy kicsit, „ha már itt vagyunk” alapon, de aztán hamarosan csend telepedett a szállásra. Másnap reggel csodálatos látványra ébredtünk, ugyanis a háznak – ami egy rét közepén helyezkedett el – egy hatalmas keleti ablaka volt, és azon dőlt be a felkelő Nap fénye. Nem is kellett senkinek – az álmos Petit kivéve – több motiváció, máris vártuk, hogy kimehessünk és kicsit kirándulhassunk még hazaindulás előtt. Így is lett, és Peti kedve is megjött a kávézás után. Gyönyörű, napsütötte, havas túrát tettünk, majd ismét hátunkra véve nagytáskáinkat visszazarándokoltunk a vonatállomásra. Felejthetetlen hétvégét töltöttünk együtt, ahol egyszerre volt jelen a mozgás, a játék, a nevetés, a közösségi élmény, és a lelki élmények is. El is határoztuk rögtön, hogy tavasszal ismét útra kelünk.

Nagyböjti zárandoklat

Idén a húsvéti készüléket egy rövid zárandoklattal tettük teljesebbé. Kis csapatunkkal Esztergomba mentünk, ahol keresztutat jártunk a közeli kálvária dombon, majd az Adalbert központban ebédeltünk. Ezt követően Sándor atya mesélt nekünk a hely történetéről, majd egy páli levélből vett részlet segítségével vezette az elmélkedést. Kis pihenő után szentmisén vettünk részt a kápolnában, amit a bazilika megtekintése követett. Itt imádkoztunk Mindszenty bíboros sírjánál, majd a Milleniumi emlékművet tekintettük meg. A gyönyörű napsütötte idő tette még szebbé ezt a napot, mely után örömmel és feltöltődve érkezünk haza.

Elsőáldozás

Egy egyházközségnek mindig a legnagyobb ünnepei közé tartozik, amikor a közösség egy vagy több tagja részesül egy szentségben, különösen ilyen a keresztség, a bérmlás, és az elsőáldozás. A gyerekek, akik először vehetik magukhoz az Oltáriszentséget, a tisztaságot és a reményt jelentik számunkra is. Figyelmünk rajtuk keresztül irányul Jézusra, aki odaadta magát nekünk és értünk. Bennünk is feltör ilyenkor a tisztaság és a békesség iránti vágy. Nagy ünnep mindannyiunk számára, hogy most már nem csak a keresztség, de az Eucharistia is összekapcsol minket. Idén 13 fiatal részesülhetett a nagy örömben. A jó idő, az ünnepélyes liturgia, a megtelt templom mind-mind szebbé, méltóbbá tette ezt a nagy eseményt.

Kirándulás

A felforgatott Széll Kálmán térről indult plébániánk kis csapata, hogy felkeressük a Csergezán Pál-kilátót. Kirándulásunk során megismerkedtünk Boldog Salkaházi Sára életével, akinek május 11-én volt a születésének 116. évfordulója. Megcsodáltuk Nagykovácsi rendezett utcáit, felújított épületeit és bevetettük magunka az erdőbe. A Budai Tájvédelmi körzet felfedezését nehezítették az úton előttünk heverő faágak, de még a legkisebbek is ügyesen megküzdöttek az akadályokkal.

Sőt még egy vadászles meghódítása sem volt számunkra nehéz feladat. Csak az erdő fogott ki rajtunk, mert nem találtuk a kilátóhoz vezető jelzéseket. Szerencsére Isten nem felejtkezett el rólunk és küldött egy kedves idős embert, aki útba igazított minket. A segítségnek hála hamar eljutottunk a kilátóhoz, ahol megszámloltuk, hogy 100 lépcső vezet fel a mesés kilátáshoz.

A túrában és a lépcsőzésben kifáradva elfogyasztottuk az otthonról hozott ebédünket és egy kicsit megpihentünk. Pihenés után végre eljött a játék ideje. Frizbizéssel és labdázással melegítettünk be a számháborúzásra, ahol mindkét csapat jól teljesített. Visszafelé Nagykovácsiba sikerült a helyes úton mennünk, ahol felfedeztük, hogy már az elején rossz felé indultunk. Kirándulás végén fagyival hűsítettük magunkat, amit köszönünk a Szent Tádé Alapítvány támogatóinak. A haza utat fejtörőkkel és számolási versennyel színesítettük.

(Megjelent a Műjsgá 2015. júniusi számában, Kozák Móni tolmácsolásában.)

Tábor

Idén nyáron Egerbe ment népes és vidám csapatunk, hogy a megérdemelt nyári szünidőt egy hétig együtt töltsük.

Legnagyobb örömünkre a táborhelyszín legutóbbi látogatásunk óra kibővül egy hatalmas füves területtel, ahol sokat metáztunk, fociztunk, játszottunk. A tábor programja már-már szokásosnak mondható. Első nap nagyot kirándultunk a Szalajka-völgybe, ahonnan kisvasúttal tértünk vissza Szilvásváradra. Ott egy kalandpályán próbálhatta ki magát mindenki. A nagy izgalmak és erőpróbák után fáradtan tértünk haza. Másnap délelőtt kis csoportokban vettünk részt a legváltozatosabb programokon: csapatzászló készítés, sütisütés, éneklés, játékok, festés. Délután a kevésbé ismert magyar szentek életével ismerkedtünk meg játékok, énekek és az életrajzok felolvasásának segítségével. Szerdán délelőtt minden gyerek választhatott különböző egri múzeumok között, úgy, mint a Tűzoltó Múzeum, Sportmúzeum, Vármúzeum, és Láthatatlan Kiállítás. Ezután az egri bazilika kápolnájában vettünk részt közös szentmisén.

A délutánt egy helyi gimnázium tornatermében töltöttük, ahol Domcsi vezetett különböző labdás játékokat, majd egy nagyot fociztunk. Csütörtökön aztán érkezett végre a strandolás ideje, ahonnan – ahogy lennie kell – alig tudtunk hazaindulni. Másnapra maradt az akadályverseny, ahol a csapatok nagyon ügyesen adtak számot a magyar szentekkel és boldogokkal kapcsolatos tudásukról. Délután maradt idő a Ki Mit Tud-ra való készülésre, így mindenki bemutatott valamilyen produkciót. Az utolsó délelőtt gyors rendrakással telt, majd a kötélhúzó versenyt rendeztük meg. Táborunkat hálaadó szentmisével zártuk. Nagyon tartalmas, vidám hetet töltöttünk együtt.

(A honlapon elérhető a 2015. szeptemberi MiÚjság? ahol Kozák Móni bővebb beszámolója olvasható.)

Búcsú

Immár 19. évfordulóját ünnepeltük templomunk felszentelésének augusztusban. Snell György püspök atya mutatta be a szentmisét, ahol a templom épületének jelentőségéről beszélt, öszövétségi példát is hozva, majd kitért a közösségre, mely ezt a templomot betölti. Felhívta figyelmünket, hogy nekünk, a közösség tagjainak kell szentté, magyar szentté válni. A misét az Imperatrix együttes és az Albinoni Kamarazenekar tette ünnepélyesebbé. A hálaadó mise után a közös ebéd következett a templomkertben, amit Antal Dávid süteményei követtek. A kellemes, meleg időben sok beszélgetésre volt lehetőség, többek közt új káplánunkkal, Györök Tibor atyával, és a nemrég távozó Sándor atyával is. A kedélyes beszélgetés során a felnőttek sörrel hűsítették magukat, idén először pedig a gyerekeknek fagyit osztottunk.

A délutánt és a búcsút a hagyományos papok-papák mérkőzés tette teljessé, melyet idén ismét a papok nyertek, 5-1-re. Fontos megköszönni mindazok munkáját, akik a közös ünnep előkészítésében és utómunkáiban segédkeztek. A sok segítségnek hála gyorsan sikerült elpakolni. Nagyszerű indítása volt ez a tanévnek.

(A honlapon elérhető a 2015. szeptemberi MiÚjság? ahol Tibor atya bővebb beszámolója olvasható.)

Ars Sacra Fesztivál

Szinte hagyományosnak mondható, hogy ezúttal is templomunk fogadta szeptember 26-án, az esti szentmise után az Ars Sacra fesztivál keretében az Albinoni Kamarazenekart és Kamarakórust. Zsigmond Balassa az Albinoni Kamarazenekar művészeti vezetője, szép számú hallgatóság előtt ismertette a hangverseny programját. A koncertvezető a műsort főleg a barokk zeneirodalom igaz gyöngyszemeiből állította össze. A válogatás közismertebb és kevésbé ismert, koncertpódiumon még alig játszott, igazi „csemegének” számító remek műveket tartalmazott. A zeneszámok konferálása mellett, egy-egy alkalommal a felhangzó mű születéséről, zenetörténeti érdekességéről is hallhattunk. A Kamarazenekar és Kamarakórus, a szóló énekesek és a hangszerek szólistái egyaránt csodálatos élményt nyújtottak. Az este folyamán felhangzó, lelket simogató zenéből nehéz volna rangsort állítani. Mégis, ha visszagondolok az előadáson hallottakra, néhány zenedarabot ki kell emelnem, anélkül hogy bármelyik produkció értékét kisebbíteném. Írva ezt a kis beszámolót, még mindig fülemben muzsikál a hegedűszólista virtuóz játéka. Leskó Zoltán kántorunk W. A. Mozart két templomi szonátáját remekül szólaltatta meg. Különösen a D-dúr szonátát hallgatva az volt az érzésünk, hogy e szent zene, mint egykoron, átütő erővel tölti be a salzburgi székesegyházat, és magasztos hódolattal dicséri az Urat. Herceg Esterházy Pál országunk egykori nádora (1681-ben választották meg) nemcsak a török elleni harcokban tette magát híressé – hisz 1683-ban Bécs alatt harcolt, és 1686-ban részt vett Buda visszafoglalásában is. Esterházy Pál szenvedélyesen szerette a tudományok mellett a művészeteket, kiváló zeneszerző volt. Az 1711-ben kiadott *Harmonia caelestis* című egyházi kantáta gyűjteményéből a *Veni Sancte Spiritus* remekbe szabott darabja hangzott el, a zeneirodalom igazi gyöngyszeme. Majd Martin A. Gebhard pap-szerzetes egyetlen fellelhető – romantikus – *Salve Regina* című zeneművét a zenekar és a szóló énekes egyaránt csodálatosan tolmácsolta. A szólista őszinte átéléssel felhangzó lírai imája a Szűzanyához felejthetetlen élményt nyújtott. Az est zárószámaként D. Buxtehude-től, a klasszikus barokk zene képviselőjétől is valóban csodálatos, igazán fennkölt muzsikát hallhattunk. Nem csoda, hogy J. S. Bach a barokk zene óriása is méltán tekintette Buxtehude-t zeneszerzésében példaképének, mesterének. A koncert befejeztével a lelkes közönség hosszan tartó tapssal jutalmazta a művészek kiváló munkáját, mint ahogy hálás köszönettel tartozunk a művészeti vezetőknek is magas színvonalú munkájukért: Zsigmond Balassának és Srajber Zsoltnak.

Scheuringné Dr. Pozsonyi Teréz beszámolója

Kirándulás

A februári túrahétvége óta nagyon vártuk az újabb kirándulást, amikor nem csak egy rövid napon tudjuk együtt járni az erdőt, hanem másfél napot tudunk rászánni. A tavaszi alkalom elmaradt a nehézkes időpont egyeztetés miatt, ezért is fokozódott a lelkesedésünk.

A Börzsöny után most a Mátra felé vitt az utunk, Mátraházán, a ferencesek házában volt kitűnő szállásunk. A péntek este játékkal telt, valamint megismerkedhettünk hét ferences vértanú életével is az esti imádság keretében. Másnap aztán megmásztuk a Kékest és a tévitorony tetejére is fellépcsőztünk. Utána egy kis tisztáson megebédeltünk, majd folytattuk az utat a szép őszi erdőben. Tibor atya ötletére itt tartottunk egy misét az általunk összehordott kövekből épült oltáron. A természet szépsége nagy segítség volt Isten jelenlétének átélésében. Káplánunk prédikációjában felhívta figyelmünket a hétköznapi örömek észrevételére, és az azokért való hálaadásra. Ezekkel a gondolatokkal folytattuk tovább utunkat, majd kimerülten érkeztünk meg a szállásra.

Másnap a ház melletti kápolnában vettünk részt a szentmisén, majd gyorsan megebédeltünk, és rendrakás utána még elmentünk a közeli sóstói kalandpályára, ahol nagy izgalmakat és erőpróbákat élhettünk át. Kimerülten, de boldogan tértünk haza, és újfent elhatároztunk, hogy hamarosan újabb túrára indulunk.

Búcsú

Novemberben ismét elérkezett a magyar szentek és boldogok ünnepe, templomunk védőszentjeinek napja. Az esti szentmisében adtunk hálát templomunkért, közösségünkért. A misét Gábor atya mutatta be az esperes kerület papjaival együtt. Tibor atya a szentbeszédben emlékeztetett: oly népes a magyar szentek és boldogok sora, hogy hosszú órákon át lehetne sorolni nevüket és példájukat. Prédikációjában három fontos erényt, tulajdonságot emelt ki, mely mindannyiukat jellemezte, és amely számunkra is példaértékű lehet: a szenvedélyük, mellyel Jézust és az ő tanítását követték, amellyel megvalósították a szeretet; a lelki tisztaságuk, bűntől mentes életük; és magyarságuk, hazájuk iránti odaadásuk. Az ünnep fényét a Carmina Celebrat kórus emelte. A szokásokhoz híven a mise után szerény agapét tartottunk a hittanteremben, ahol volt alkalom beszélgetni, együtt ünnepelni. Ezúton is kérjük a magyar szentek közbenjárását plébániánkért!

Jótekonysági hangverseny

November 21-én templomunkban, Krisztus Király vasárnapjának előestéjén jótekonysági koncertre jöttünk össze. A Szent Tádé Alapítvány elnökének, Kővári Ákosnak üdvözlő szavai után és az Alapítvány működésének rövid ismertetését követően, Leskó Zoltán kántorunk betegsége miatt a zeneművek konferálását is vállalta. A zenedarabok előzetes, szakszerű ismertetésével a jobb megértést segítette. Leskó Zoltán nem kis fáradsággal járó, áldozatos, munkája eredményeként nagyon szép, csaknem teljességében egyházzenei műveket hallgathattunk meg. A már jól ismert templomi kórusunkat ezen az estén is Kisné Hillier Cecilia vezényelte. Továbbá a hangszerüket kiválóan megszólaltató szólisták és az áriákat mély átéléssel előadó énekesek produkciójában gyönyörködhattunk. Angyal Mártont önálló programmal első alkalommal hallhattuk. Igényes orgona játékából a Buxtehude fenséges, ünnepi zenéjét nagyon szépen, hűen tolmácsolta. Ezt követően kórusunk három, csodálatosan szép kórusművet adott elő, amelyek közül a Mária himnuszt hallgatva, olyan érzésünk lehetett, mintha mennybéli hárfák zenéje szólt volna hozzánk, feledhetetlen élményt nyújtva. Visszagondolva a további számokra: Kisné Hillier Cecilia W. A. Mozarttól énekelt lírai átéléssel, Demény Beáta drámai erővel énekelt F. Händel áriáját. Mindkét szoprán énekes művészi előadását, Hajós

András szép orgona muzsikája kísért. Ezen az estén is nagy sikert aratott a kicsiny „trombitaművész”, Jakab Attila. A kis trombitás Csajkovszkij: Régi francia dal trombita szólójával templomunk falait döngötte. Előadását lelkes tapssal ünnepeltük Pálffy Anna virtuóz furulya játékával, amely örömeztette meg közönségét. Farkasházi Dávid kísért orgonán. Szilas Kinga, az oltárszolgálat hűséges ministránsa furulya

szólójával három katolikus népi éneket szólaltatott meg. A furulya lelket simogató zenéjét magához ölelte a hívek együtt éneklése és Urbanics Tamás orgona játéka. A hívek az „Ah, hol vagy” kezdetű, Szent István királyhoz szóló ének, majd a „Boldogasszony anyánk” és „Isten hazánkért” himnuszok egy-egy versszakának eléneklésével kapcsolódtak a hangversenyhez. A koncert feledhetetlen élményeként őrizzük Marco Frisina olasz pap-zeneszerző feldolgozásában Loyolai Szent Ignác imáját (Anima Christi). A szoprán szólista, Antrup Szilvia, a versszakokat meghitt, átéléssel énekelt, a refrént a kórus tolmácsolta nagyon szép, előadásában. Végül Urbanics Tamás pannonhalmi gimnazista orgona játékát élvezhettük. A XIX. századból való C. Franck műve a jótekonysági koncertünk méltó befejezését adta. A hallgatóság az előadók művészi munkáját a koncert végén hosszan tartó tapssal ünnepelte. Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani kántorunknak, Leskó Zoltánnak, aki több héten át az előadókat irányította, felkészítette a szereplésre, és munkája révén életre hívta ezt a szép jótekonysági hangversenyt. Végezetül köszönettel tartozunk mindazoknak is, akik nemcsak jelenlétükkel támogatták a Szent Tádé Alapítványt, hanem pénzadománnyal is hozzájárultak az est sikeréhez.

Scheuringné Dr. Pozsonyi Teréz beszámolója

Pásztorjáték

Az év eseményeire természetesen most is a pásztorjáték tette rá a koronát, sok-sok hittanos próbált hétről-hétre Adventben, hogy aztán Szenteste megörvendeztesse az egyházközség híveit. December 24-én délután a templom a szokottnál jobban megtelt, nagy örömeinkre sokan eljöttek, hogy együtt ünnepeljünk, együtt legyünk Jézus születésének ünnepén. Tibor atya üdvözlő szavait a pásztorjáték követte. Idén Gyöngyvér és Anna tanította be az előadást, illetve vezették a próbákat, köszönet nekik érte. Mária szerepét Réka, Józsefét pedig Marci alakította. A történet persze mindig ugyanaz, mégis minden évben jó újra és újra átélni az eseményeket, Jézus születésének történetét, az ószövetségi jövendölések felidézésétől és az angyali üdvözlőtől a szálláskeresésen át, a királyok Heródezzel való találkozásán keresztül a pásztorok hódolatáig az angyalok zengő éneke mellett. Az előadás után Tibor atya vezetésével megnyílt a templom hátsó felében a kis Betlehem is, aminek mindenki csodájára járt. Szép év végi együttléte volt ez a plébánia hívó közösségének.

Végül köszönettel tartozunk mindazoknak, akik idén részt vettek a programok megszervezésében, lebonyolításában vagy támogatásában, illetve azoknak is, akik részt vettek a különböző eseményeken, alkalmakon. Reményeink szerint a következő esztendőben is sok közös élménnyel gazdagodhatunk és válhatunk általuk erősebb közösséggé. Nem volt mód minden eseményt lejegyezni ide, de talán az olvasottak megkönnyítik az emlékezést és a hálaadást. Külön köszönet illeti azokat, akik beszámolóikkal gazdagították ezt a visszaemlékezést.

Reméljük, legalább ilyen színes és eseménydús lesz a 2016-os évünk is!

Az év eseményeiről olvashat még a honlapon a Miújságban: http://www.magvarszentek.piar.hu/040_miujsag/index.html

További képeket pedig a plébániai ifjúság Facebook csoportjában találhat:

<https://www.facebook.com/groups/323089874423082/photos/?filter=albums>